

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 82/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti K., s. r. o. v likvidácii, B., zastúpenej likvidátorom Ing. I. K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 38 E 623/00, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Konzorcium K., s. r. o. v likvidácii, o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. februára 2008 doručená sťažnosť spoločnosti K., s. r. o. v likvidácii, B., (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej likvidátorom Ing. I. K., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 38 E 623/00.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že

„K porušeniu môjho práva prišlo tým, že vec nebola prerokovaná a vykonaná bez zbytočných prietáhov. Každý má právo aby sa jeho veci prerokovala bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V predmetnom konaní sa realizoval výkon rozhodnutia, súd však vo veci nekonal, čoho dôkazom je vyhodnotenie sťažnosti poverenou JUDr. I. H., ktorá zastupovala predsedu okresného súdu. V liste z 10. 10. 2204, je uvedené že sťažnosť bola vyhodnotená ako dôvodná.“

Je toho názoru, že v dôsledku prietáhov v konaní okresného sudu došlo k následkom, ktoré sa už nedajú zásadne opraviť, ani odstrániť, dôsledkom čoho je nevykonateľnosť rozhodnutia. Konanie vo veci exekúcie bolo zastavené, pričom oprávnenej nebolo doručené ani uznesenie o zastavení konania, ani oznámenie, že si má v určitej lehote podať návrh exekútorovi. Od ústavného súdu požaduje primerané finančné zadost'učinenie 300 000 Sk. Čo sa týka povinného právneho zastúpenia sťažovateľka uviedla, že na výzvu ústavného súdu si advokáta ustanoví.

Ústavný súd na okresnom súde 19. februára 2008 zistil, že konanie sp. zn. 38 E 623/00 bolo uznesením z 10. júla 2006 zastavené a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 2. októbra 2006; vtedy sa stalo aj vykonateľným.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (mutatis mutandis I ÚS 12/01, I. ÚS 1124/03).

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie dvojmesačnej lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde má za následok odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene.

Ústavný súd vychádzal pri posúdení sťažnosti sťažovateľky zo svojej doterajšej judikatúry, podľa ktorej ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, len vtedy, ak bola sťažnosť ústavnému súdu podaná v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva ešte dochádza alebo porušenie v tom čase ešte trvá (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Sťažovateľka namietala prieťahy v označenom konaní okresného súdu v čase, keď konanie bolo už od 2. októbra 2006 právoplatne skončené. Ďalšie skutočnosti vecnej povahy, ktoré sťažovateľka v sťažnosti uvádza, neboli na posúdenie sťažnosti relevantné, aj keď mali, resp. mohli mať právne dôsledky pre sťažovateľku.

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne prieťahy v ňom, a teda jej právna neistota už bola odstránená. Tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je podaná oneskorene, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní z tohto dôvodu odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. februára 2008